

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Quod verò *drachmam* attinet, ite: um illà commonemur, quinam ante lapsū fuerimus, & quorsum Diaboli fraude devenimus.

Drachma gerit inscriptionem & imaginem ejus Domini, qui ipsam cudi fecit, hinc quasi vit Christus ex Legatis, qui ipsi obtulerunt denarium, cujus est imago hæc & superscriptio? Matth. 22. v. 21.

Sicut igitur Magnates, Reges, Imperatores & Principes, imaginem suam in monetâ cudi faciunt, quò subditi commoneantur obedientiæ, quam Magistratui debent: unde in Latina lingua Moneta appellatur, à monendo, quod commonefaciat subditos officii sui ergà Magistratum: Ita Deus hominem principio ad imaginem suam creavit, ut hoc ipso Creatoris, Redemptoris & Sanctificatoris recordari, ejusque laudem celebrare debeat, ad exemplum Davidis, Psalm. 103. vetl. 1. seqq.

Sicut vero drachma amissa in angulo vel sordibus sæpè aliquot annos jacet, ubi ærugine conlumitur, & inscriptionem amittit, ut imago vel inscriptio vix agnoscat: Sic & nos ipsi per peccata in Regnum tenebrarum sub potestatem Satanæ devenimus, terrenorumque amore adeò fascinati sumus, ut imaginem cœlestem penè amiserimus, nec nos ipsos restituere valeamus, sicut nec drachma amissa se ipsam restituere potest. Christus hic succurrere nobis tenetur, qui & devotâ oratione invocandus est cum Jeremia: *Converte me, Domine, & convertar, Jerem. 31. v. 18.*

Facit verò hoc non immediatè, sed mediante verbi Ministerio, quod ideò Mini-

sterium damnationis vocatur, 2. Cor. 3. v. 9. & scopis legis drachmam mover, ut sonitum edat, & hæc occasione reperitur. Ex lege enim est agnitio peccati, Rom. 7. v. 7. ut Davidis exemplum probat, 2. Sam. 12. v. 13.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit
1. *Ex querela amittentium.* Uterque enim & pastor de ove perditâ & mulier de drachma amissa sollicitus est, licet ille de ovibus nonaginta novem adhuc, & hæc drachmas novem residuas habeat.

Hoc ipso verò Servator amorem suum ardentissimum innuere voluit, quo ergà nos incensus est. Dolet enim quempiam periturum eorum, pro quibus occubuit & sanguinem suum profudit: sicut & in mundum venit, non unum atque alterum, sed omnes peccatores salvere, 1. Tim. 1. v. 15.

Nota sunt ex historiis *Titi Vespasiani humanitas, Trajani Pietas, & Alexandri M. in milites benevolentia*, quâ infirmos prolecuti sunt.

Quando Christum intuemur, ille plus adhuc generi humano præstitit. Propter salutem enim nostram de cœlo descendit, non modò ad invisendum infirmos, sed & pertransiit benefaciendo & sanando omnes oppressos à Diabolo, Act. 10. v. 39. Propterea non rapinam arbitratus est, esse æqualem Deo: sed seipsum humiliavit, factus obediens Patri, usque ad mortem, mortem autem crucis, Phil. 2. v. 7. & per vulnera sua, nostra vulnera sanavit, Esa. 53. v. 5.

Quandocunque igitur quis perit, adeò dolet

dolet, ut vel denuò mori paratus sit, ut ad peccatorem desperandum dixisse fertur. Verum sufficit unica hostia, quam in odorem suavitatis Deo Patri obtulit, Eph. 5. v. 2. hanc spernentibus jam non relinquitur pro peccatis hostia: terribilis autem quædam expectatio iudicii & ignis æmulatio, quæ contumtura est adversarios, Hebr. 10. v. 27.

II. *Ex studio requirentium.* Pastor in deserto discurret, quaritque in omnibus vepretis & dumis, allicit & investigat oviculam, dum inveniat eam. Mulier accensa lucerna verrit domum, quaritque in omnibus angulis & sordibus, dum reperiat drachmam. Utrumque Ministerio verbi convenit, quod Christus eo fine instituit, ut usque ad diem novissimum, concio de pœnitentia & remissione peccatorum in Ecclesia continuetur, Luc. 24. v. 47. unde & verbi Præcones pastores appellantur, Eph. 4. v. 11. qui oviculas suas habent, quas pascere tenentur, Act. 20. v. 28. sanguinem verò deperditum de manuum requiret Deus, Ezech. 3. v. 18.

Quod si igitur officio suo satisfacere volunt, curam gerere ovium tenentur, & quando animadvertunt, unam atque alteram in curvas peccatorum vias declinatam, Psal. 125. v. ult. omnem eos oportet movere lapidem, ut tempestivè instauretur, in Spiritu lenitatis, Gal. 6. v. 1. sic salvabunt animam ejus à morte, & operient multitudinem peccatorum, Jac. 5. v. ult.

Quando deprehendunt, drachmam ipsis elapsam, & verendum, ne perdat, lucernam accendant, deindè scopis legis arreptis, tamdiu verrant, dum reperiant eam. Huic muneri eos Christus destinavit, &

quidem in gratiam peccatorum, ne illi in peccatis desperent, sed per ordinaria media ad pœnitentiam revertantur, *Millies peccasti*, dicit Chrysostomus, *millies conversus ingredere, nam etiam publicanus factus est Evangelista, blasphemus Apostolus magnus, latro Paradisi colonus: Medicus noster potentior est, quam omnis infirmitas.* Solatium hinc cape, mi Christiane! habes benignissimum in cœlis Deum, qui bonæ spei fecit filios suos, se daturum locum in peccatis pœnitentiæ, Sap. 12. v. 19. Si modò veneris, cum publicano pectus percutiens & dicens: Deus, propitius esto mihi peccatori, Luc. 18. v. 14. delebuntur peccata tua, nec recordabitur amplius iniquitatum tuarum: Deus Ezech. 18. v. 22.

III. *Ex gaudia invenientium:* quod oritur

1. *In solo.* Non enim pastor modò & mulier, sed & amici & vicini congratulantur & gaudent, ovem perditam & drachmam amissam repertas esse. Sichodietenus pii gaudia superfunduntur, quando peccator pœnitentiam agit, & ad frugem reducitur. Stolidi ergò meritò habentur, quos pudet reverti, quando aliquamdiu Diabolo in peccatis servierunt. Diaboli hæc fraus est, quâ illos captivos tenet ad obsequium suum. Peccare enim flagitium est, sed reverti gloria: & quando pii id vident, Deum celebrant, qui ex Saulo Paulum fecit, & Ecclesiam suam membro pœnitenti auxit, Act. 10. v. 18.

2. *In polo.* Nam & gaudium erit in cœlo, coràm Angelis Dei, super uno peccatore, pœnitentiam agente, quàm super nonaginta novem justis, qui non indigent pœnitentiâ.

Hoc ipsum stimulus nobis sit, ut à peccatis desistamus, & seriâ pœnitentiâ Domino obviamus, quia audimus, eo nos gaudium excitare coram Deo, beatis Angelis & electis. Deus enim expectat pœnitentiam nostram, Esa. 56. vers. 2. & venientes nos, cum lætitiâ excipit, ut pater filium prodigum, Luc. 15. v. 23.

Sancti Angeli sunt administratorii Spiritus, in ministerium emissi, propter eos, qui hæreditatem capient salutis, Hebr. 1. v. ult. & sicut illi per peccata contristantur, ita ex adverso lætantur, si peccator resipiscat: & quot lacrymas ille profudit, tot júbila oriuntur in cœlo, ut Angeli cum electis Dei, qui fratres & sorores nostri sunt, Dominum laudent & celebrent, qui super nos misericordiam & fidelitatem confirmat in æternum, Psalm. 107. v. 2.

Agite proinde pœnitentiam, Vos mei! dum hodiè dicitur, & Deus lætabitur, Angeli exultabunt, & vos ipsi exultabitis lætitiâ inenarrabili & gloriosa, reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum vestrarum, 1. Petr. 1. v. 9.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

1. *Miseriam deplora.* Ante lapsum homo nobilis drachma fuit, insignita imagine Dei, quæ consistebat in vera justitiâ & sanctitate, Ephes. 4. v. 24. In intellectu enim ejus fulgebat clarissimus Sapientiæ radius: in voluntate ejus pura voluptas & amor, ad perficienda omnia, quæ bona & Deo grata erant: cor quoque ejus mundum &

incontaminatum erat, domicilium Dei & Templum SS. Trinitatis. Corpus quoque morbis & mortalitati subiectum non fuisset, sed quando tempus à Deo definitum in Paradiso terreno consummasset, vivus in cœlum assumptus, & ita de virtute in virtutem translatus fuisset.

Verùm per peccata imago Dei, cum concreta justitia & sanctitate penitus amissa est, ut commodè huc applices illud Esaia, c. 1. v. 6.

Propterea Christi sermo hîc est, de meritis rebus deperditis, de ove perditâ, de drachma amissa, de filio prodigo. Fuimus Troës! pulchritudo nostra instar vestis detrita est amissa, & ut tenebræ lucem fugant, sic & peccatum concretam justitiam & sanctitatem expulit, ut nunc sine cognitione Dei, sine fide, caritate, & justitia in utero matris concipiamur & nascamur: quod enim ex carne natum est, caro est, Joh. 3. v. 6.

O nunquam satis lugendam miseriam! Ante felicissimi eramus, ad imaginem Dei creati, jam malis planè immersi, Diaboli imago evasimus, quam per peccata contraximus. ideo agnoscamus illud, enixè laborantes, quomodo è labyrintho hoc expediamur.

Cum Arca Dei capta esset, uxor Pinees ad eò consternabatur, ut in ipso partu occumberet, dicens: Translata est gloria ab Israel, eò quod capta est arca Dei, 1. Sam. 4. v. 22.

Nos majorem conquerendi causam habemus, quia per peccata imaginem Dei amisimus, in quâ velut in Arca fœderis, gratia, vita, & salus nobis adservata sunt, ideo non leviter æstimemus hoc, sed ingem-

milca-